

Inhoudelijke voorbereiding 3

Schriftgedeelte

Genesis 12:1-9

Thema

Abram

Exegese

We behandelen de roeping van Abram uit Genesis 12:1-9 en Hebreeën 11:8-10.

Vers 1

De HEERE roept Abram om zijn geboortestad en -land, zijn familie en zijn ouderlijk huis te verlaten. Eerst uit Ur en nadat zijn vader in Haran, een stad in Noord-Mesopotamië (zie Genesis 11:31 en 12:4), gestorven is, wordt hij geroepen verder te trekken. Als ze in Haran aankomen, hebben ze ongeveer duizend kilometer afgelegd.

‘Ga’ het is een bevel van God om hem op de proef te stellen of hij zijn geboortegrond, familie en vrienden gewillig kon verlaten en God gehoorzaam zijn. De HEERE beproeft zijn gehoorzaamheid, geloof en geduld. Familie verlaten betekende in die tijd ook de bescherming tegen vijanden opgeven.

Hij moet naar een land gaan dat God hem wijzen zal; de HEERE noemt het land niet en zegt ook (nog) niet dat Hij dit land aan Abram geven zal.

In Genesis 11:31 staat dat Terah het initiatief tot vertrek; volgens de kanttekeningen doet hij dat nadat hij van Abram Gods opdracht vernam. Ur is een welvarende stad in Mesopotamië. In dit land is de cultuur in die tijd al hoog ontwikkeld. In de tempels worden de afgoden aanbeden. De maangod Sin is één van de belangrijkste goden. Elementen uit de natuur, aarde, wind, water, hemellichamen, etc. vereert men.

Vers 2 – 3

Gods geboden gaan altijd samen met beloften. *‘Ik zal u tot een groot volk maken’*. Dit was voor Abram een heerlijke belofte omdat hij nog geen zoon had maar tegelijk een beproeving omdat Sara onvruchtbaar was. Bovendien verwijst ‘groot’ ook naar de waardigheid van het volk, als eigendom van God. *‘Ik zal u zegenen’*. Een zegening van God betekent weldaden op lichamelijk, geestelijk, aards, hemels, tijdelijk en eeuwig gebied. *‘Ik zal uw naam groot maken’*. Toen Abram het huis van zijn vader verliet, verloor hij daar zijn naam en omdat hij geen zoon had, zou zijn naam verloren gaan. *‘Wees een zegen’*. Het geluk van Abram zal een voorbeeld zijn voor zijn omgeving maar ook waar hij zal wonen, zal hij tot een zegen zijn. *‘Ik zal zegenen die u zegenen en vervloeken die u vervloekt’*. Dat geldt in deze geschiedenis voor Abram maar ook voor al Gods kinderen.

‘In u zullen alle geslachten van het aardrijk gezegend worden’. Deze belofte wijst heen naar de Heere Jezus die uit het geslacht van Abram geboren zal worden. Jezus Christus is de grootste zegen waarmee de wereld gezegend is.

Vers 4 – 5

Abram is 75 jaar als hij uit Haran vertrekt. Lot, zijn neef, is de zoon van zijn overleden broer Haran. Abram neemt ook al zijn bezittingen mee. *‘De zielen die zij verkregen hadden’* zijn de slaven.

Vers 6

Abram trekt door het land naar het zuiden (de woestijn). Hij komt eerst in Sichem. Deze plaats ligt ongeveer halverwege het land Kanaän, ongeveer 700 kilometer ten zuiden van Haran. Sichem is een centrum van wegen en handel, maar een goddeloze stad. Bij deze stad is een eikenbos: Moré. Abram komt daar en ziet dat het land wordt bewoond door de Kanaänieten. De Kanaänieten zijn nakomelingen van Cham.

Abram komt onopgemerkt in het land en krijgt blijkbaar toestemming van de bewoners om zijn tenten op te slaan. Hij is dus als vreemdeling in het land dat de HEERE hem wees.

Vers 7 – 9

God openbaart zich opnieuw aan Abram om zijn geloof te versterken. Nu laat de HEERE hem ook pas weten dat dit het land is dat de HEERE hem beloofd heeft. In Ur beloofde Hij Abram een land te wijzen, aangekomen in Kanaän zegt Hij dat Hij het aan Abram en zijn nageslacht geeft.

De HEERE toont dat Hij regeert: nu zijn de Kanaänieten nog in het land, maar het is bestemd voor Zijn volk.

Abram bouwt bij zijn tent een altaar. Hij roept in dat heidense land 'de Naam des HEEREN' in het openbaar aan. Hij brengt offers, spreekt zijn gebeden en dankzeggingen uit. Zo belijdt hij Gods Naam en zoekt de gemeenschap met Hem. Steeds wanneer Abram als vreemdeling ergens in Kanaän zijn tenten opslaat, richt hij zo een altaar op. Opmerkelijk is dat dit niet in het vervolg van Genesis 13 staat, als Abram naar Egypte trekt.

Geloofsleer

- H.C. zondag 7, vraag en antwoord 21. Wat is een waar geloof?
- H.C. zondag 34, vraag en antwoord 95. Wat is afgoderij? De nadruk op 'vertrouwen op iets of iemand anders dan God'.
- DL 3,4 artikel 10, De roeping

Gebedspunten

- Vertrouwen op de beloften van God.
- Concrete dingen die God ons beloofd heeft, zoals de belofte bij de doop, of 'open uw mond en Ik zal hem vervullen' en vraag of God dat bij ons wil doen, door genade alleen.
- Dank voor Gods trouw; Hij doet wat Hij belooft.

Psalm- en liedlijst

Maak een keuze uit de volgende psalmen en liederen:

Psalmen	105:5	God zal Zijn waarheid nimmer krenken
	111:5	't Is trouw al wat Hij ooit beval
	119:25	Gedenk aan 't Woord gesproken tot Uw knecht

Liederen	MDK	'k Stel mijn vertrouwen op de Heer' mijn God
	MDK	Door het geloof is Abraham gegaan niet wetend waar hij kwam
	UAM	Nooit kan 't geloof teveel verwachten

UAM	Wat de toekomst brengen moge
ZB	Uw Woord is een lamp voor mijn voet
ZB	Ik bouw op U

Verwerken = leren

Het geloof nu is een vaste grond der dingen, die men hoopt, en een bewijs der zaken, die men niet ziet. (Hebreeënen 11:1)

- Laat kinderen de tekst samen opzeggen.
- De kinderen zeggen ieder een woord, zo ga je de kring rond tot de hele tekst opgezegd is.
- Herhaal dit een aantal keren.

Introductie op de vertelling:

Maak een keuze uit één van deze introducties:

Vader belooft aan Petra: 'Jij krijgt met je verjaardag een mooi nieuw bureau met een fijne stoel, omdat je volgend jaar naar de gaat. (vul de naam in van een bekende school in de buurt). Binnenkort gaan we samen wat uitzoeken. Vader heeft het altijd heel druk als hij thuis is: auto wassen, tuin doen, achter de pc werken, telefoontjes plegen, vergaderingen, enz. Speel wat situaties. Petra vraagt telkens: 'Wanneer gaan we nu?'

De vraag is: Gelóóft Petra haar vader? Hoe merk je dat?

Neem een steen en een spons mee. De steen lijkt op een stenen hart, de spons op een nieuw hart. Vergelijk de eigenschappen. Steen is koud, hard. Stenen hart is koud voor God. Het doet hem niets. Het is hard. Het denkt lelijke, harde dingen over God. Spons is zacht, warm. Een veranderd hart, dat de Heere liefheeft, denkt goed van God. Warm – heeft liefde voor God. Laat water over de steen en de spons lopen. Steen – water loopt er langs. Het doet niets met de steen. Het Woord van God doet niets met een stenen hart. Het verandert niet. Spons neemt water op. Een nieuw hart drinkt het Woord van God in. Het verandert zijn leven. God belooft: Ik zal het stenen hart wegnemen, en u een vlees hart geven. Geloof wat God belooft en vraag of Hij dat bij jou wil doen. Zeker weten dat God hoort.

Vandaag gaan we luisteren naar Abram, hij gelooft wat God belooft!

Abrams reis:

